

JOYCE MEYER

CUM POȚI SCĂPA DE CONFUZIE

A scenic landscape featuring a range of mountains in the background, a calm lake in the foreground, and a sky filled with soft, white clouds. The overall color palette is dominated by blues and whites, creating a serene and peaceful atmosphere.

De ce,
Dumnezeule,
de ce?

**DE CE,
DUMNEZEULE,
DE CE?**

Cum poți scăpa de confuzie

**JOYCE
MEYER**

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
Why, God, Why? – How to Be Delivered from Confusion
Faith Words Edition
Copyright©1995 by Joyce Meyer
Life In The Word, Inc.
P.O.Box 655 Fenton, Missouri 63026

Tradusă și publicată cu permisiune.
Toate versetele sunt preluate din traducerea Cornilescu a Bibliei.

Versetele marcate (AMP) sunt preluate și traduse din *The Amplified Bible* (Biblia Amplificată).

Traducere: Daniela Toplicianu
Corectură: Adriana Bold
Tehnoredactare: Daniela Toplicianu
Prelucrare grafică: Andreea Bădiță

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MEYER, JOYCE

De ce, Dumnezeu, de ce? : cum poți scăpa de confuzie / Joyce Meyer ; trad.: Toplicianu Daniela. - Timișoara : Alfa Omega Publishing, 2011
ISBN 978-973-1734-21-7

I. Toplicianu, Daniela (trad.)

821.111-97=135.1

Versiunea în limba română: *De ce, Dumnezeu, de ce? – Cum poți scăpa de confuzie*

Copyright © 2011 Alfa Omega Publishing

Editura **Alfa Omega Publishing**
CP 1141, OP 8, Timișoara – 300890, România
Tel/Fax: +(40) 256-284.912

E-mail: editura@alfanet.ro
Comenzi on-line: www.libraria-crestina.ro

ISBN: 978-973-1734-21-7

Cuvânt înainte

Ioan 10:10 (AMP) spune că hoțul nu vine decât să fure, să ucidă și să distrugă, dar Isus a venit ca tu să ai viață și să te bucuri de ea.

Satana dorește să-ți fure bucuria și astfel, să te împiedice să te bucuri de viață. Însă, eu mă rog ca această carte să te ajute să înveți cum „să-L lași pe Dumnezeu să fie Dumnezeu” în viața ta, astfel încât tu să te poți bucura de pacea abundantă și bucuria pentru care Isus a murit ca tu să le poți avea.

1

CE ANUME CREAZĂ CONFUZIA?

Ești confuz? Este ceva ce se întâmplă acum în viața ta și tu să nu înțelegi? Poate e vorba de trecutul tău, și nu poți înțelege de ce viața ta trebuie să fie așa cum este. Poate spui: „De ce eu, Dumnezeuule? De ce n-au putut lucrurile să fie în felul acesta sau acela? De ce a trebuit să ia cursul care l-au luat? Pur și simplu nu înțeleg!”

Am început să realizez că există un număr mare de oameni care suferă îngrozitor de confuzie. Și eu am trecut prin asta în trecut și știu cum confuzia îi torturează pe oameni, și am început să mă gândesc la motivele pentru care oamenii devin confuzi și ce ar putea ei face ca să prevină asta.

Într-o seară, tocmai țineam o întâlnire în orașul Kansas, și aproximativ 300 de oameni, au participat la acea întâlnire. M-am simțit călăuzită să-i întreb câți dintre ei au fost în mod curent confuzi în anumite situații din viața lor. Spre surprinderea mea, am văzut doar două persoane care nu au ridicat mâna, dintre care unul era soțul meu.

Dacă am văzut corect, înseamnă că 290 din cele 300 de persoane erau confuze. Asta înseamnă 99,3 procente. Începând să verific acest procentaj în diferite grupuri, am descoperit că situația e aceeași aproape pretutindeni. Procentajul a variat, desigur, dar a fost întotdeauna ridicat.

În vreme ce am cugetat la aceasta și I-am cerut Domnului să-mi arate ce anume crează confuzia, El mi-a spus: “*Spune-le să înceteze a mai căuta să înțeleagă totul și atunci vor înceta a mai fi confuzi.*” Acum realizez că exact acesta este motivul pentru care eu nu mai sufăr de confuzie. Eu încă mai am o mulțime de lucruri în viața mea pe care nu le înțeleg, însă acum există o mare diferență. Dumnezeu m-a eliberat de încercările mele de a căuta să înțeleg totul. Dumnezeu m-a eliberat de obiceiul meu de a raționa totul („raționare” despre care vorbește versetul din 2 Corinteni 10:5), astfel încât, eu nu mai caut să pricep lucrurile neînțelese care se întâmplă în viața mea.

Aproape că sună prea simplu, un-i așa? Însă, există o eliberare deplină de sub tortura confuziei doar prin simplul refuz al ispitei de a pricepe toate lucrurile (a raționa). Dacă într-un mod serios te oprești și te gândești la aceasta, vei vedea că face sens deoarece toate acestea au loc în regiunea numită „minte”.

Mintea este câmpul de bătălie, unde războiul nostru cu Satana este fie câștigat, fie pierdut. *Dumnezeu nu este autorul confuziei* (1 Corinteni 14:33) – Satana este. Diavolul ne oferă teorii și raționamente care nu sunt în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu. A doua epistolă a apostolului Pavel către Corinteni, la capitolul 10:4,5 (AMP) spune că unul din felurile de gândire pe care noi trebuie să-l eliminăm pentru a câștiga războiul, este raționamentul. Versetele spun așa:

„Căci armele cu care ne luptăm nu sunt fizice (arme ale cărnii și sângelui), ci ele sunt puternice înaintea lui Dumnezeu ca să răstoarne și să distrugă întăririle,

[în măsura în care noi] respingem argumentările și teoriile și orice lucru mândru și arogant care stă împotriva [adevăratei] cunoștințe a lui Dumnezeu; și facem fiecare gând și scop rob ascultării de Cristos (Mesia, Unsul).” (2 Corinteni 10:4,5) (AMP)

Așadar, dacă Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că nu trebuie să încercăm să înțelegem toate lucrurile, atunci noi trebuie să ascultăm. Și când argumentările vin în mintea noastră, atunci ar trebui să aducem gândurile noastre în ascultare de Isus. Aceste versete ne spun că noi ne aflăm într-un război și războiul nostru, bătălia noastră, este mai mult o bătălie mintală. Satana atacă mințile noastre.

Potrivit acestor versete, noi avem de-a face cu atacurile lui, cu *închipuiri*. Ți-ai imaginat vreodată lucruri care nu erau adevărate sau ai văzut vreodată lucruri pe ecranul minții tale, care știai că sunt incorecte? *Teoriile* sunt scheme variate sau idei despre cum ai putea rezolva propriile probleme, iar *raționamentele* sunt explorări pe care mintea le face încercând să localizeze răspunsuri la întrebări pe care, se pare că numai Dumnezeu le are.

Pentru a rezuma acest capitol, haideți să spunem că, ceea ce cauzează confuzia este încercarea de a pricepe o situație anume sau a găsi un răspuns pentru aceasta, răspuns pe care, se pare că numai Dumnezeu îl are. Pentru un motiv anume, răspunsul este știut doar de El și El nu îl spune.

2

ELIBERAT DE „RAȚIONAMENTE”

În primul rând, tu trebuie să înțelegi felul de gândire pe care l-am avut, înainte să poți aprecia cu adevărat eliberarea mea de sub raționamente.

În prima parte a vieții mele, am ajuns la concluzia că a nu depinde de nimeni, a fi independent și a-ți păsa doar de tine însuși, era cea mai sigură și bună metodă. Eram de părere că, cu cât solicit mai puțin ajutor, cu atât era mai bine pentru mine, pentru că, în felul acesta, nu datoram nimănui nimic. Mă săturasem să mai tot fiu rănită și credeam că acest mod de abordare a lucrurilor mă va proteja împotriva durerii.

Desigur, greșeam; însă mi-a luat mult timp să realizez și să admit lucrul acesta. De vreme ce mi-a luat mult timp, am petrecut toți acești ani îngrijorându-mă, argumentând, căutând să înțeleg, teoretizând, imaginându-mi, fiind iritată, frustrată, supărată și lista poate continua. Cu cât suntem mai independenți, cu atât ne este mai greu să ne încredem în Dumnezeu sau în oricine altcineva.

Domnul dorește ca noi să fim dependenți de El, nu independenți față de El și dependenți doar de noi înșine. Cu cât mai dependent ești de Cristos Isus, cu atât mai mult vei fi în stare să-I cedezi Lui lucrurile, situațiile pe care nu le înțelegi, știind că El cunoaște și la vremea potrivită, îți va descoperi și ție.

Nu confunda acest fel de atitudine cu pasivitatea. Noi nu trebuie să fim pasivi, cel puțin nu în ceea ce privește credința. Dacă ceva se întâmplă în viața ta sau a unui prieten și tu pur și simplu nu înțelegi nimic din ceea ce se întâmplă sau de ce se întâmplă, atunci cu siguranță va trebui să începi să te rogi. Cere-I Duhului Sfânt să-ți dea înțelegere, să te învețe, să-ți dea lumină și descoperire, apoi așteaptă până ce o va face, știind că la momentul potrivit ales de Dumnezeu, El te va face să înțelegi.¹

Când se ridică întrebări în inima ta, se poate că le vei cântări o vreme, însă, în momentul în care începi să devii confuz, mulțumește-I simplu lui Dumnezeu că El are răspunsul, spune-I că ești mulțumit că El

cunoaște răspunsul și spune-I că te încrezi în El ca îți va descoperi totul când va crede El de cuviință.

Tu nu vei fi niciodată eliberat de raționamente și confuzie, decât atunci când vei fi gata să adopți – ca pentru tine însuși – această atitudine pe care tocmai ți-am descris-o. Și fiindcă veni vorba, această atitudine este *atitudinea credinței*.

¹. Joyce Meyer a scris o carte despre timpul potrivit al lui Dumnezeu, intitulată *Când, Dumnezeule, Când?*

3

ATITUDINEA CREDINȚEI

Ne putem referi la credință ca la o doctrină sau o cale prin care suntem beneficiarii a ceea ce Dumnezeu ne dă. În Efeseni 2:8,9 vedem faptul că suntem mântuiți prin har, *prin credință*. Evrei 11:1 (AMP) spune: „Credința este încredințarea... în lucrurile pe care [noi] le nădăjduim, este dovada lucrurilor pe care [noi] nu le vedem.” Putem descrie sau defini credința în diferite moduri, dar eu cred ca cel mai simplu mod de a examina credința, și chiar examina dacă acționăm sau nu prin credință, este să afirmăm: „Credința este o atitudine”.

Atitudinea credinței ne duce la odihnă. Evrei 4:3 vorbește despre cei ce au crezut pe Dumnezeu și au intrat în odihna Lui. Evrei 4, de asemenea, spune că cel ce a intrat odată în odihna lui Dumnezeu (amintește-ți, credința este ușa de intrare în odihnă), pe lângă aceasta, se odihnește de oboseala și durerea trudirii lui (versetul 10). *Raționamentul* este o trudire care te duce la confuzie, și nu la odihnă.

Atitudinea de credință spune că eu îmi voi arunca îngrijorările asupra Lui, pentru că El îngrijește de mine (1 Petru 5:7). Cu alte cuvinte, ea spune: „*Eu nu trebuie să știu și să înțeleg tot ceea ce se întâmplă. Eu sunt mulțumit să-L cunosc pe Cel care cu adevărat cunoaște!*” (Parafrazarea autoarei). Petrece-ți, mai degrabă, timpul căutând să-L cunoști pe El, decât să înțelegi ce face El.

Atitudinea credinței nu prezintă îngrijorare, iritare sau neliniște în ce privește ziua de mâine, deoarece credința înțelege că oriunde va trebui să mergă, fie chiar și în necunoscutul zilei de mâine, Isus a trecut deja pe acolo. Adu-ți aminte că El este Cel ce a fost, Cel ce este și Cel ce va veni. El a fost acolo înainte ca temelia lumii să fi fost așezată. El a participat la creație. El te cunoștea înainte ca tu să te naști. El te-a creat cu mâinile Sale în pântecul mamei tale. Nu numai că El a fost la început, *El* este Începutul, Alfa.

Cum rămâne cu sfârșitul? Începe El ceva, ca după aceea să abandoneze? *Nu!* El va sfârși ceea ce a început (Evrei 12:2; Filipeni 1:6). El va fi acolo până la sfârșit. El este Sfârșitul, Omega. Îmi place să o spun

astfel: „Nu numai că El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, ci El este, de asemenea, totul între acestea.”

Presupunând că Isus zăbovește, mai am multe zile înainte, la fel ca și tine. Sunt bucuroasă să fiu mângâiată de gândul că orice va aduce ziua de mâine, El ne ține, atât pe mine, cât și ziua de mâine în palma mâinii Sale (Isaia 49:16).

Atitudinea credinței abordează fiecare zi la rândul ei.

4

HARUL VINE ODATĂ CU FIECARE ZI

„*Raționamentele*”, fie ne atrag în cursa trecutului, fie ne împing în viitor. Adu-ți aminte că Biblia spune: „Și credința *este...*” (Evrei 11:1). Dacă încerci să trăiești în trecut, viața îți va fi grea. El nu s-a numit pe Sine Însuși, „Eu sunt Cel ce am fost”. Dacă încerci să trăiești în viitor sau să cauți să pricepi ce se va întâmpla mâine, viața îți va fi grea. El nu s-a numit pe Sine Însuși, „Eu sunt Cel ce va fi”. Dacă însă, vei trăi fiecare zi la rândul ei, ziua de azi, ziua în care te afli acum, viața îți va fi cu mult mai ușoară. El a spus: „EU SUNT” (Exodul 3:14). Și credința *este*.

El le-a spus ucenicilor în mijlocul furtunii: „De ce vă temeți? Fiți curajoși. EU SUNT!” (Matei 14:27, parafrizarea autoarei). Înțelegeți? Isus a spus: „EU SUNT” aici pentru tine chiar în momentul acesta și când este prezent „EU SUNT”, toate lucrurile vor merge bine. Trăiește ziua de azi! Îngrijorarea pentru ziua de ieri sau de mâine îți fură ziua de azi. Ți s-a dat har pentru ziua de azi. Harul pentru ziua de mâine nu va veni decât mâine, și tot harul pentru ziua de ieri s-a epuizat. Harul este o oportunitate, este favoarea și puterea Duhului Sfânt care te ajută să faci tot ceea ce e nevoie. Nu putem lua harul înaintea de vreme și să-l depozităm.

Îți aduci aminte de poporul Israel în pustie? Dumnezeu i-a hrănit într-un mod supranatural, în fiecare zi, făcând să cadă hrană din ceruri pentru ei. Ei au numit-o „mană”. La fel ca și noi, ei au vrut să se asigure că și pentru mâine vor avea suficientă hrană, la fel ca și azi. Ei doreau să aibă asigurată hrana și pentru ziua de mâine, în caz că Dumnezeu va uita să fie miraculos și mâine dimineață, dar Dumnezeu le-a interzis să strângă mai mult decât era nevoie pentru o singură zi, exceptând ziua de Sabat. Și dacă strângeau mai mult decât aveau nevoie pentru fiecare zi pe rând, ceea ce era în exces se strica.

Oprește-te și gândește-te la aceasta puțin. Este un exemplu puternic pe care și noi îl putem pune în aplicare în viețile noastre astăzi. Când argumentezi, te îngrijorezi și te agiți, oare încerci să strângi mană pentru ziua de mâine? Tatăl tău din ceruri dorește ca tu să te încrezi în El pentru

ziua de mâine. Proverbe 3:5 (AMP) spune să ne încredem în Domnul cu toată inima și mintea (gândurile) și să nu ne bizuim pe înțelepciunea noastră.

Cândva am citit următoarea ilustrație. Doi oameni erau în închisoare pentru mărturia lor despre Isus Cristos. Ei trebuia să fie arși pe rug în dimineața următoare. Unul dintre ei era un om sfânt mai în vârstă, care avea multă experiență pe calea Domnului. Celălalt era un tânăr, care-L iubea pe Domnul foarte mult, dar care nu avea prea multă experiență pe calea Domnului.

Tânărul a aprins un chibrit pentru a aprinde o lumânare, deoarece se lăsase seara și în cameră se făcuse întuneric. În timp ce făcea lucrul acesta, s-a ars la deget. El s-a supărat foarte tare și a început să țipe înspăimântat, spunând: „Dacă arzându-mi degetul mă doare așa de tare, nu voi rezista să fiu ars pe rug”. Bătrânul l-a liniștit cu următoarele cuvinte: „Fiule, Dumnezeu nu ți-a cerut să-ți arzi degetul, ca urmare, El nu ți-a dat har pentru aceasta. El îți cere să-ți sacrifici viața și poți fi sigur că mâine, harul va fi cu tine acolo ca să faci ceea ce e nevoie.”

Vezi, bătrânul, un sfânt mult mai experimentat, știa din umblarea lui lungă cu Domnul că, fără îndoială, când va veni dimineața, harul lui Dumnezeu va fi acolo. Așadar, el s-a liniștit *acum*, pentru că el avea credință *acum* că și mâine, puterea (harul) va fi acolo.

Poți vedea din acest exemplu cum credința ne eliberează de „raționamente”. Credința nu trebuie să înțeleagă viitorul. Credința stă liniștită, deoarece ea știe că Dumnezeu va furniza mâine, mana pentru ziua de mâine. Te încurajez să nu risipești ziua de azi încercând să înțelegi (să raționezi) ceea ce s-a întâmplat în trecut sau ce se va întâmpla în viitor.

După cum am citit odată: ziua de ieri este ca un cec anulat, ziua de mâine este ca o poliță în care se promite ceva și ziua de azi reprezintă singurii bani lichizi pe care îi ai. *Folosește-i cu înțelepciune!*

5

MĂCAR DACĂ

Apostolul Pavel ne învață în epistola către Filipeni că noi trebuie să lăsăm în urmă tot ce este din trecut și să ne aruncăm spre ceea ce ne stă înaintea (Filipeni 3:13). Cum ne agățăm noi de trecut, dacă nu prin gândurile noastre? Cred că noi ne risipim timpul și energia trăind cu mintea în trecut, când ar trebui să folosim acea energie pentru ceea ce trăim în prezent.

Retrăiești tu vreodată aceleași greșeli, din nou și din nou? Te gândești vreodată: „De ce am făcut lucrul acela? Of, *măcar dacă* nu aș fi spus sau făcut acel lucru.” Sau, „Măcar dacă aș fi făcut cutare și cutare lucru.” Fii atent la „*măcar dacă*”.

Poate tu ai crezut că ai făcut totul așa cum trebuia să fie făcut și totuși, lucrurile au luat o întorsătură neplăcută. Poate te întrebi: „De ce au luat lucrurile o astfel de întorsătură? De ce, Dumnezeule, de ce? Chiar nu înțeleg. Trebuie să fac cumva să înțeleg acest lucru! Pur și simplu nu pot rămâne așa, fără să înțeleg! Of, sunt atât de confuz!”

Sună gândirea ta în felul acesta? Îmi permiți să fiu foarte tăioasă? *Te torturezi singur!* Eu am petrecut ani la rând făcând aceasta. *Nu funcționează!* Au existat și încă mai există multe lucruri din trecutul meu, pe care nu le-am înțeles și încă nu le înțeleg. Dar, Îi mulțumesc lui Dumnezeu că, în final, El a avut mesajul potrivit pentru mine, prin care am înțeles că trebuie să le las toate în urmă și să mă avânt spre ceea ce este înaintea. Acum experimentez o extraordinară stare de pace.

Cuvântul lui Dumnezeu spune în Isaia 26:3: „Celui cu inimă tare”, Dumnezeu îi va „chezășlui pacea”. Nu spune că celui a cărui inimă este ocupată raționând și celui care caută să priceapă toate lucrurile, El îi va chezășlui pacea.

Există multe aparente nedreptăți, lucruri nedrepte care se întâmplă. În trecutul meu, după cum probabil și în al tău, au avut loc multe lucruri care par nedrepte – lucruri care mi-au cauzat o mulțime de probleme, răni și dureri, pentru care mi-a trebuit mulți ani ca să pot trece peste ele.

Am petrecut mulți ani autocompătîmîndu-mă, fiind arțăgoasă – înverșunată și plină de resentimente încercând să deduc de ce mi s-au întîmplat toate acestea mie. De ce nu m-a ajutat Dumnezeu? De ce nu m-a ajutat nimeni?

Într-un final, am realizat că toate acestea mă făceau nefericită. Mi-am irosit toate zilele prezente încercând să înțeleg trecutul. Dumnezeu mi-a spus într-o zi: „Joyce, tu poți fi demnă de milă sau puternică. Ce alegi?”¹

Uneori, chiar poți trăi în biruințele trecutului. Te trezești prins în încercarea de a deduce ce ai făcut să ai parte de acel succes, astfel încât să o poți face din nou. Am avut obiceiul să îmi *delectez* mintea cu biruințele mele trecute. Chiar și asta te împiedică să înaintezi. Trecutul este trecut. Fie că trecutul înseamnă victorie sau înfrîngere, el este trecut. S-a dus. *Trăiește astăzi!*

Nu este nimic greșit în a avea amintiri plăcute, dar este o greșeală, și încă una mare, *să te oprești* în biruințele trecutului. După fiecare eveniment din viața ta, lasă cortina să cadă la călcâiele tale, în timp ce părăsești lucrul acela și te îndrepti spre următorul lucru pe care Dumnezeu îl are pentru tine. Filipeni 3:13 (AMP) spune: „...uitînd ce este în urma mea și aruncîndu-mă spre ceea ce stă înainte.”

Doresc să îți repet din nou, să fii prevăzător la „*măcar dacă*”. Dacă un lucru rău se întîmplă, se poate că spunem în mintea noastră: „*Măcar dacă* n-aș fi făcut așa.” Dacă ceva bun se întîmplă, ne trezim gîndind: „*Măcar dacă* aș putea să o fac din nou.”

Uită trecutul! Nu mai încerca să-l dibuiești. Ia acum decizia să mergi mai departe.

¹. Joyce Meyer are o înregistrare a învățăturii intitulată „*Transformă autocompătîmîrea în putere*”.

6

DAR DACĂ?

O altă săgeată care îți atacă mintea (Biblia le numește în Efeseni 6:16 „săgeți arzătoare”) și pe care Satana o aruncă împotriva ta este afirmația producătoare de teamă: „*Dar dacă...?*”

Dar dacă banii nu vin? *Dar dacă* vei fi rănit? *Dar dacă* te vei îmbolnăvi grav? *Dar dacă* îți vei pierde slujba? *Dar dacă* rămâi singur toată viața? Sau, ce zici de aceasta: *dar dacă* nu auzi vocea lui Dumnezeu? *Dar dacă* faci o greșală? *Dar dacă* eșuezi? *Dar dacă* vor râde de tine? *Dar dacă* vei fi respins? Și lista poate continua. Recunoști acest mod de gândire?

Dar dacă, este o altă formă de a încerca să înțelegi lucrurile prin „raționament”. *Dar dacă* apare și este, de obicei, urmată de un șir de gânduri care-ți prezintă o imagine cumplită. *Dar dacă* ne duce în viitor și ne determină să ne îngrozim de lucruri care nici măcar nu s-au întâmplat încă, și probabil nici nu vor lua ființă, dacă nu le creem noi prin frică.

Dar dacă cauzează confuzie în același mod ca și *măcar dacă*. Amândouă dunt moduri de gândire pe care noi nu ar trebui să le îngăduim. Amândouă sunt, cu siguranță, cuprinse în a doua epistolă către Corinteni, capitolul 10, ca fiind „teorii și raționamente”, (AMP) „închipuiri” (KJV), pe care trebuie să le răsturnăm.

Lăsați-mă să dau un exemplu practic despre ceea ce vreau să spun. La un moment dat, lucrarea noastră avea nevoie de o clădire în care să ținem întâlnirile noastre săptămânale. Clădirea pe care obișnuiam să o folosim de mai bine de cinci ani, avea să fie dărâmată în aproximativ doi ani, pentru a fi reconstruit un centru comercial, în locul ei. Noi am căutat un loc care să găzduiască birourile și întâlnirile noastre săptămânale, cu un spațiu amplu pentru sălile pentru copii mici, pentru lucrarea cu copiii, etc. Aveam, de asemenea, nevoie de un spațiu de parcare pentru aproximativ trei sute de mașini.

Unii ar crede că n-ar trebui să fie prea greu să găsești așa ceva; totuși, nu a fost atât de ușor precum pare. Am căutat doi ani de zile. Am epuizat fiecare posibilitate cunoscută de noi. Părea că am ajuns la capăt.

Diavolul a aruncat săgeți arzătoare precum: „*Dar dacă* trec cei doi ani și voi încă nu aveți un loc?” O altă săgeată arzătoare a venit purtând următorul mesaj: „*Măcar dacă* ați fi luat cutare sau cutare proprietate când încă era la un preț bun. Nu ați fi ajuns în situația aceasta. *Dar dacă* L-ați pierdut din vedere pe Dumnezeu? *Măcar dacă* ați fi știut mai multe despre acest lucru, atunci probabil ați ști ce să faceți. *Dar dacă* cumpărați proprietatea și mai apoi nu primiți aprobările de care aveți nevoie? *Dar dacă* plătiți prea mult și apoi veți găsi ceva la un preț mai bun?”

Adesea Îi mulțumesc lui Dumnezeu că am fost eliberată de sub robia raționamentului înainte să apară această problemă cu clădirea. Dacă aceeași situație s-ar fi ivit câțiva ani mai devreme, aș fi fost nefericită, confuză și îngrozită, încercând să pricep toate aceste lucruri.

Acum sunt în stare să cred că pașii noștri sunt călăuziți de Domnul (Psalmul 37:23). Noi ne rugăm și ne încredem în Dumnezeu și dorim voia Lui. Prin urmare, El ne va conduce spre locul potrivit și la timpul potrivit. Dumnezeu, de obicei nu este grabnic, dar *niciodată* întârziat. Au fost diferite oferte și am tot încercat să încheiem o înțelegere în trecut, dar n-am reușit, oricât de mult ne-am străduit noi. Și totuși, la momentul potrivit, Dumnezeu ne-a dăruit un loc pe care l-am închiriat și El va continua să ne asigure totul, la fiecare pas pe cale.

Acum, pot privi la diferitele situații și înțeleg de ce nu au fost potrivite. Dar în momentul acela, părea ca și cum încercam din greu să găsesc un loc și nimic nu funcționa. Nimic nu ne va reuși atât timp cât nu suntem sincronizați cu Dumnezeu, încercând doar să facem lucrurile să meargă.

Dumnezeu chiar știe ce face. El are controlul deplin. Eu pot să mă relaxez la gândul că, și dacă nu știu ce voi face, Îl cunosc pe Cel care știe.

Cum rămâne cu tine? Îl cunoști pe Isus? Atunci, de asemenea, Îl cunoști pe omniscientul, omnipotentul, omniprezentul Dumnezeu – Acela care este atotputernic, atotștiutor și prezent pretutindeni în orice vreme.

Relaxează-te! *Dar dacă* insistând să afli, în cele din urmă crezi că ai înțeles totul, iar Dumnezeu te surprinde lucrând într-un cu totul alt mod? Atunci, tot acel timp al tău a fost irosit. Nu ai irosit deja destul timp în raționament și confuzie?

Iată o idee: *dar dacă* doar te-ai relaxa și L-ai lăsa pe Dumnezeu să fie Dumnezeu?

7

NU TE LĂSA CONDUS DE CAPUL TĂU

Eu m-am rugat pentru discernământ, să îl am în viața mea într-o mai mare măsură. De fapt, m-am rugat ceva vreme pentru aceasta, până când Duhul Sfânt mi-a spus: „Joyce, tu nu vei acționa cu discernământ, decât după ce vei abandona raționamentul”.

Prima epistolă către Corinteni, la capitolul 2:14-16 ne spune clar că omul firesc nu-l poate înțelege pe omul duhovnicesc. Domnul a folosit acest verset pentru a se face înțeles în acest sens. Dacă duhul meu îmi dă discernământ, dar mintea mea cumpănește dacă lucrul respectiv are sens sau nu, atunci niciodată nu voi progresa în felul acesta. De ce? Datorită a ceea ce 1 Corinteni 2:14 spune: omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu pentru că ele trebuie judecate duhovnicește. Duhul tău cunoaște lucruri pe care mintea ta nu le știe.

Dacă ești un copil al lui Dumnezeu născut din nou, atunci Duhul Sfânt locuiește în duhul tău. Eu cred că Duhul Sfânt încearcă să ne comunice multe lucruri, pe care noi însă, le respingem deoarece acționăm așa de mult prin prisma sufletului.

Voi da un exemplu. Într-o dimineață, pe când mă îmbrăcam să plec la una din întâlnirile noastre săptămânale „Viață în Cuvânt”, am început să mă gândesc la femeia care a condus lucrarea de ajutorare a acelei întâlniri specifice și mă gândeam la cât de credincioasă a fost ea. În momentul acela, s-a aprins o dorință în inima mea de a face ceva prin care să o binecuvânteț într-un anume fel.

Am spus: „Doamne, ce aș putea face pentru Ruth Ann?” Am simțit o puternică încredințare sau aș putea spune că *am știut* că trebuie să-i dau o rochie roșie nouă, care stătea agățată în dulapul meu. Am cumpărat rochia cu trei luni în urmă. Deși mi-a plăcut foarte mult, de fiecare dată când mă gândeam să o port, pur și simplu nu aveam nicio dorință să o îmbrac. Încă o mai aveam agățată pe umeraș, în folia de plastic de la magazin, cu toate etichetele pe ea. Ruth Ann era o femeie puțin mai plinuță decât mine, dar suficient de interesant este faptul că, rochia aceea am cumpărat-o cu un

număr mai mare decât purtam eu, și aceasta pentru că nu avuseseră mărimea mea. Datorită croielii rochiei, nu cred că cineva și-ar fi dat seama că era puțin prea mare pentru mine.

Ei bine, când această dorință puternică s-a aprins în sufletul meu, dorința de ai da ei rochia, mintea mea mi-a spus: „Dar Doamne, rochia este nouă.” Observați că atât timp cât mintea mea, omul meu firesc, argumentează cu duhul meu, discuția chiar nu mai are niciun sens. Apoi am spus: „Cu siguranță nu îmi spui să dau o rochie nou nouță.” De fapt, dacă m-aș fi gândit la caracterul lui Dumnezeu, la generozitatea Lui și desăvârșirea Lui, aș fi știut că Dumnezeu îmi spune să dau mai degrabă o rochie care e nouă, decât una care a fost purtată deja.

Împăratul David a spus în 2 Samuel 24:24 (AMP), cu privire la construirea templului: „Eu nu voi aduce Domnului Dumnezeului meu, arderi de tot care să nu mă coste nimic.” Vezi tu, firea noastră nu are nimic împotriva să împărțim ceva ce înseamnă „nimic” pentru noi. Însă, o rochie roșie nouă, e o altă poveste. Ca să pot dărui, a trebuit să sacrific.

Ultimul meu argument a fost tare caraghios. Am spus: „Doamne, am cumpărat acești cercei roșii cu auriu, tocmai ca să se asorteze cu rochia.” Am spus-o, mai degrabă, cu un ton îmbufnat și de autocompătimire. Presupun că speram ca Domnului să-I pară rău pentru mine. Răspunsul Lui a fost o tăcere deplină la primele mele argumente și la comentariul privind cerceii. M-a lăsat să înțeleg că aș fi putut să-i dau și cerceii împreună cu rochia, dacă păstrarea lor în lipsa rochiei era o problemă.

Dumnezeu nu se contrazice cu noi. El ne vorbește printr-o *dorință*, o *înțelegere*, o *încredințare în sufletul nostru*, o *liniște*, o *voce slabă*, ocazional o *voce audibilă* sau, cel mai frecvent, *un verset care ne luminează în vreo privință*. Amintește-ți, Dumnezeu nu te va călăuzi să faci ceva ce este în afara vocii Lui, care este Cuvântul Lui. De asemenea, fii atent atunci când te lași condus de voci. Sunt multe voci. Asigură-te că Duhul Sfânt mărturisește același lucru pe care și duhul tău îl mărturisește.

Duhul meu a mărturisit că Ruth Ann trebuia să aibă rochia mea, dar firea mea nu a vrut să renunțe la ea. Astfel că, I-am *argumentat* lui Dumnezeu, de ce lucrul acesta nu face sens. Dar Dumnezeu nu a stat la discuții cu mine. El a spus ceea ce trebuia spus. Dacă îți aduci aminte cum a început totul, eu mă gândeam la Ruth Ann și la binecuvântare care era ea, și L-am întrebat apoi pe Dumnezeu, ce aș fi putut face pentru ea. El mi-a

spus, dar minții mele (raționamentului) nu i-a plăcut, chiar dacă pentru duhul meu totul părea în regulă. Acum, depindea de mine ce aveam să decid.

Ei bine, am amânat decizia. Acesta este, de obicei, modul nostru preferat de a soluționa ceea ce Dumnezeu ne-a spus să facem, fără a părea neascultători sau din aceea care spun: „Așa credem noi.” În realitate, amânarea înseamnă neascultare. Intențiile bune nu înseamnă ascultare. Acțiunea, bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu, înseamnă ascultare.

Câteva săptămâni au trecut de atunci și eu am uitat complet de tot incidentul, dar Dumnezeu nu a uitat. Eu mă rugam pentru Ruth Ann, și de fapt, Îl întrebam pe Dumnezeu același lucru de fiecare dată: „Dumnezeule, cum aș putea să o binecuvânteț pe Ruth Ann?” Și s-a întâmplat din nou. Aceeași rochie roșie s-a conturat înlăuntrul meu. În cele din urmă, am realizat că nu am ascultat și mai apoi i-am dăruit rochia roșie.

Am realizat, în cele din urmă, după ce am decis să merg înainte și să-i dau rochia, că, de fapt, de la început eu am cumpărat rochia pentru ea, și de aceea am avut-o agățată în dulapul meu timp de trei luni, fără să o scot măcar o dată din ambalajul ei. Domnul, desigur, știe toate aceste lucruri încă dinainte, însă noi putem crea un scenariu în afara ascultării de El. Toată această dezordine este creată de omul firească dinlăuntrul nostru care nu-l înțelege pe cel duhovnicesc, exact cum spune 1 Corinteni 2.

„De ce, Dumnezeule, de ce?, întreabă omul firească. „De ce vrei să mă sacrific? De ce nu poate fi ușor? De ce trebuie să fie atât de greu?” Romani 8:6 (AMP) spune că fără Duhul Sfânt, gândirea firească nu caută decât sens și rațiune. De asemenea, firea comunică cugetului că acest tip de purtare ne fură pacea.

În cazul în care ai pierdut din vedere principala noastră țință în această carte, lasă-mă să-ți aduc aminte că încerc să dovedesc faptul că argumentând și mereu întrebând „De ce, Dumnezeule, de ce?”, tu nu faci decât să crezi confuzie și asta îți va fura pacea și, în cele din urmă, bucuria.

Vrei să te bucuri de viața ta? Atunci „raționamentele” trebuie să dispară!

8

„RAȚIONAMENTELE” CAUZEAZĂ ÎNȘELĂCIUNE

Singura speranță de a nu fi înșelat în ziua de azi, este să umbli prin Duhul – să fii condus de Duhul și nu de firea pământească. Satana caută creștini firești, care sunt conduși de mintea lor, de emoțiile lor și de voia lor, mai degrabă decât de Cuvântul lui Dumnezeu și de Duhul. Noi nu putem acționa în funcție de ceea ce simțim sau nu simțim. Noi, de dragul Împărăției și pentru protecția noastră, trebuie să acționăm conduși de Duhul.

Mintii noastre îi place să scormonească orice. Ea dorește să găsească loc pentru a pune tot ceea ce pare că face sens și merită să fie păstrat. Nouă nu ne plac întrebările fără răspuns. Una din uneltele pe care Duhul le folosește pentru a crucifica firea noastră pământească, o reprezintă întrebările fără răspuns. Când nu cunoaștem răspunsul, avem de ales, fie a ne încrede în Dumnezeu, fie a ne îngrijora și a încerca să lămurim totul.

Duhul Sfânt are slujba de a-l aduce pe credincios la stadiul de maturitate, după ce Isus l-a mântuit. Credinciosul care se încrede în Tatăl atunci când lucrurile par să nu aibă sens, este un credincios matur. Prin urmare, Dumnezeu nu ne dă întotdeauna răspunsuri la toate întrebările noastre, deoarece dorește să ne antreneze încrederea. Oricum, trebuie să-ți amintești că mintea ta este în opoziție cu întreg planul lui Dumnezeu. Mintea ta este firească și este considerată ca fiind parte din firea pământească, până când aceasta este reînnoită și se deprinde să *gândească duhovnicește*.

Romani 8 vorbește despre îndemnurile firii pământești și îndemnurile Duhului. Galateni 5:17 (AMP) spune că firea pământească stă împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământești și că cele două vor fi întotdeauna potrivnice și într-un continuu conflict.

Haideți să ne întoarcem la gândul inițial de la începutul acestui capitol. Mintea noastră firească vrea să depoziteze totul undeva, să găsească un loc potrivit pentru orice, ca să se asigure că nu uităm.

Mai demult, noi aveam la birou un șir lung de cutii poștale cu deschizătură. Fiecare dintre ele avea scris pe ea numele unui angajat. Când doream să transmit un sfat sau un mesaj unui angajat anume, puneam un bilet în deschizătura cutiei poștale a celui angajat. Uneori, când un anume lucru pe care l-am cerut vreunui angajat nu era făcut, verificam și descopeream că am pus biletul respectiv în deschizătura cutiei poștale a altcuiva. Altădată, chiar mi s-a întâmplat să pun un bilet în deschizătura unei cutii poștale goale, care nu avea niciun nume scris pe ea.

Domnul a folosit aceste deschizături ale cutiilor poștale pentru a mă învăța această lecție, pe care doresc să ți-o transmit și ție. El mi-a arătat că, exact cum eu am pus greșit bilețelele în deschizăturile cutiilor poștale de la birou, tot așa, uneori, pun lucrurile într-o deschizătură greșită a minții mele. Întotdeauna voiam să *depozitez* totul în gândirea mea, astfel încât să am un mic pachetel cu probleme plutind prin mintea mea, probleme pentru care ar fi trebuit doar să mă încred în Dumnezeu. Am avut o *mare* problemă cu „raționamentele”. Adesea mă găseam întrebând: „De ce, Dumnezeule, de ce?” Prin urmare, eram adesea confuză și îngrijorată și lipsită de pace și bucurie.

Domnul mi-a arătat că uneori, chiar mă înșelam pe mine însămi, pentru că aveam impresia că deja rezolvasem o anumită problemă, așa că acționeam sau nu acționeam în conformitate cu ceea ce credeam eu. Descopeream mai târziu, după ce greșeala era deja comisă, că, deși am crezut că știu, că înțeleg, că problema era rezolvată, eu, de fapt, așezasem totul în deschizătura greșită.

Dumnezeu a folosit Proverbe 3:7 (AMP) ca să-mi descopere acest adevăr: „Nu te socoti înțelept în ochii tăi”. Domnul m-a făcut să înțeleg că nu eram nici pe jumătate atât de deșteaptă pe cât credeam că sunt. Nu vorbesc aici despre inteligența mintală. Vorbesc despre părerea noastră despre noi înșine – noi înțelegem toate lucrurile.

Proverbe 3:5,6 (AMP) spune:

„Bizuiește-te, încrede-te în Domnul cu toată inima și mintea ta și nu te bizui pe discernământul tău, pe înțelepciunea ta. În toate căile tale, cunoaște-L și recunoaște-L pe El, și El îți va direcționa, îndrepta și netezi toate căile tale.”

Când Dumnezeu îți netezește calea, nu vei mai avea nicio confuzie sau îndoială, însă dacă încerci să raționezi, să cauți să înțelegi totul, te vei găsi învârtindu-te într-un cerc și nu vei mai ajunge să cunoști adevărul. Versetul 7 (AMP) spune: „Nu te socoti înțelept în ochii tăi”.

Iată două moduri de a aborda o situație: una este corectă, cealaltă nu; una este duhovnicească, iar cealaltă este firească. Să presupunem că cineva are pentru mine o proorocie personală, pe care nu prea o înțeleg sau să presupunem că așa avea un vis spiritual pe care nu-l pot interpreta. Aș putea merge înaintea Tatălui și să spun: „Tată, eu nu înțeleg aceasta. Aș dori să înțeleg, așa că vin la Tine ca să-mi descoperi. Dă-mi pricepere.”

Apoi, așez acel lucru pe care nu-l înțeleg pe un raft. Cu alte cuvinte, nu mă mai gândesc la acel lucru. Îl așez în mâinile lui Dumnezeu. Dacă și când este El gata să-mi dea înțelegere, El va lua acel lucru de pe raft și îl va readuce în memoria mea. Ioan 14:26 spune că Duhul Sfânt ne aduce aminte lucruri. El mă va determina, prin descoperire, să cunosc tot ceea ce eu nu aș fi putut înțelege vreodată.

Al doilea mod de a aborda aceeași situație e următorul: dacă așa avea un vis, o proorocie pe care nu o înțeleg, aș începe să încerc să aflu despre ce este vorba. Aș putea să vorbesc cu o mulțime de oameni despre aceasta și să le cer părerile. Și aș putea adăuga că mulți dintre ei ar avea păreri diferite, ceea ce ar adăuga și mai multă confuzie la confuzia mea. Apoi, după ce am concluzionat o anumită înțelegere a lucrurilor, aș trece la acțiune. Dacă așa fi însă, sinceră cu mine însămi, ar trebui să admit că nu așa avea pace înlăuntrul meu. Dacă aș acționa pe baza a ceea ce „am crezut” despre acest vis, proorocie sau viziune, *aș sfârși într-o mare încurcătură.*

Nu uita că „raționamentele” cauzează confuzie. Nu spun că nu ar trebui să ne gândim la anumite soluții, dar este o diferență între a medita asupra unui lucru timp îndelungat ca să vezi dacă primești descoperire, și a încerca din greu să înțelegi ce se întâmplă, devenind cu adevărat confuz.

Când te simți confuz, lasă acest lucru să fie un semnal de alarmă pentru tine, prin care să fii avertizat că ai abordat o situație într-un mod greșit.

9

CONFUZIA ÎȚI FURĂ BUCURIA

În acest ultim capitol, lasa-mă să revin asupra *confuziei* și să afirm încă o dată că ea *nu este de la Dumnezeu*. Prima epistolă către Corinteni, capitolul 14:33 spune: „Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei”. Coloseni 3:15 (AMP) spune să lăsăm pacea să fie „arbitrul” care ia deciziile în viața noastră. Pacea, ca și arbitru, spune ce este înăuntru și ce este în afară.

Confuzia este exact opusul păcii. „Confuzie” înseamnă amalgam, dezordine, îngrămădire, înseamnă a confunda un lucru cu altul, înseamnă neclar. „Pacea” înseamnă ordine, netulburare, mulțumire lăuntrică, seninătate. Dacă o persoană nu are pace, el sau ea nu va avea bucurie. Isus a spus în Ioan 10:10 (AMP) că hoțul nu vine decât să fure, să ucidă și să distrugă, pe când El, Isus, a venit ca noi să putem „avea viață și să ne bucurăm pe deplin de ea”.

În urmă cu câțiva ani, am decis să mă bucur pe deplin de Dumnezeu și de viață. Dacă Isus a murit pentru mine nu doar ca eu să am viață, ci și pentru a mă bucura pe deplin de ea, atunci ar trebui să încerc să fac asta.

În Ioan 15 ni se prezintă cum Isus a învățat despre viața roditoare, care se referă la intrarea în odihna lui Dumnezeu. În versetele de la 1 la 10, El vorbește despre viața roditoare. Apoi, în versetul 11 (AMP), El spune:

„V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea și desfătarea să fie în voi, și ca bucuria voastră să fie deplină, completă și din abundență.”

Cu siguranță, cuvintele acestea ne transmit faptul că El vrea să ne bucurăm de viață. Desigur, confuzia ne va împiedica să atingem acest țel.

În încheiere, doresc să te încurajez să iei decizia de a trăi în bucurie, nu în confuzie și tulburare. Va trebui să renunți la „*raționamente*”. De fiecare dată când câștigăm o victorie spirituală, ni se cere să renunțăm la ceva din natura noastră umană. Și natura umană este cea care „încearcă să

înțeleagă toate lucrurile”. Natura Duhului este cea care „se încrede că Dumnezeu va descoperi răspunsul la vremea potrivită.”

Dacă vei renunța la „raționamente”, cred pe deplin că vei secera *pacea și bucuria*.

EXPERIMENTEAZĂ O VIAȚĂ NOUĂ

Dacă nu L-ai invitat niciodată pe Isus să fie Domnul și Mântuitorul tău personal, te chem să o faci acum. Te poți ruga următoarea rugăciune și dacă ești cu adevărat sincer, vei experimenta o viață nouă în Cristos.

Tată, Doamne, eu cred că Isus Cristos este Fiul Tău, Mântuitorul lumii. Eu cred că a murit pe cruce pentru mine și că a purtat toate păcatele mele. El a plătit prețul pentru păcatele mele. El a luat asupra Lui pedeapsa pe care o meritam eu. Eu cred că Isus a înviat dintre cei morți și șade acum la dreapta Ta. Am nevoie de Tine, Isuse. Iartă păcatele mele, mântuiește-mă, vino și locuiește în mine. Vreau să fiu născut din nou.

Acum crede că Isus locuiește în inima ta. Tu ești iertat și socotit neprihănit și când Isus va reveni, tu vei merge în Cer.

Găsește o biserică bună unde se învață Cuvântul lui Dumnezeu și începe să crești în Cristos. Nimic nu se va schimba în viața ta fără cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu.

Preaiubitule,

Ioan 8:31,32 (AMP) spune: „... Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei. Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.”

Te îndemn să ții strâns Cuvântul lui Dumnezeu, strânge-l adânc în inima ta și, conform cu 2 Corinteni 3:18, în vreme ce te uiți în Cuvânt, vei fi transformat după imaginea lui Isus Cristos.

Scrie-mi și spune-mi dacă L-ai acceptat pe Isus și cere o broșură gratuită în care vei găsi informații despre cum să-ți începi viața nouă în Cristos.

*Cu dragoste,
Joyce*

DESPRE AUTOR

JOYCE MEYER este una dintre cei mai importanți învățători practici ai Bibliei din lume. Desemnată de către revista *New York Times* ca fiind cea mai bună autoare de cărți vândute, ea a scris mai mult de șaptezeci de cărți inspirative, incluzând *The Confident Women* (Femeia încrezătoare), *I Dare You* (Te înfrunt), întreaga colecție de cărți *Battlefield of the Mind* (Câmpul de bătălie al minții), prima sa încercare în ficțiune cu *The Penny* și multe altele. Ea a lansat, de asemenea, mii de învățături audio precum și o bibliotecă video completă. Programele de radio și televiziune *Enjoying Everyday Life* sunt difuzate în întreaga lume. Ea călătorește mult, organizând diferite conferințe. Joyce și soțul ei, Dave, sunt părinții a patru copii și locuiesc în St. Louis, Missouri.

„*Bucură-te în fiecare zi*”, programul ei de televiziune și radio este difuzat în întreaga lume și are o audiență potențială de trei miliarde de oameni. De la lupta ei cu cancerul de sân până la problemele zilnice ale vieții, Joyce Meyer vorbește într-un mod deschis și practic, despre experiențele personale pentru ca alți creștini să se bucure de libertate în viață.

Puteți viziona, în fiecare săptămână, emisiunea „*Bucură-te în fiecare zi*” pe canalul *Alfa Omega Tv* (informații despre difuzare: www.alfaomega.tv, la secțiunea ProgramTV).

De asemenea, emisiunile ei pot fi vizionate, atât în limba română, cât și în limba maghiară, online pe www.alfaomega.tv/mediacenter.

Date de contact pentru România:

e-mail: joyce.meyer@alfaomega.tv

telefon: +(40) 256-490.637

adresa de corespondență:

Joyce Meyer, C.P. 1132, Oficiul 8
Timisoara – 300890, România

Mesajele lui Joyce Meyer pot fi vizualizate într-o varietate de limbi la adresa: tv.joycemeyer.org

Sediul central:

Joyce Meyer Ministries

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

U.S.A.

+(1) 636-349.0303

www.joycemeyer.org

Informații recepție satelit canal Alfa Omega TV: www.alfaomega.tv/receptie

SPUNE LA REVEDERE” CONFUZIEI... ȘI „BUN VENIT” BUCURIEI!

Ești confuz? Este ceva anume ce se întâmplă în viața ta acum și tu nu înțelegi? Te întrebi de ce viața ta a trebuit să fie așa cum a fost? Te întrebi: „De ce, Dumnezeule, de ce?” Aceasta este întrebarea, care cândva a torturat-o pe inspirata autoare de cărți de mare succes, Joyce Meyer, până când ea a realizat că așteptarea după un răspuns nu a făcut altceva decât să-i fure pacea și bucuria. Acum poți și tu pune capăt confuziei...și să readuci bucuria în viața ta. Permite-i lui Joyce Meyer să-ți arate cum:

- Să pui capăt robiei de a căuta să înțelegi totul
- Să înveți să fii dependent de un Dumnezeu vrednic de încredere
- Să te oprești a te mai îngrijora de ziua de ieri sau de mâine
- Să îți salvezi mintea de capcanele firii și să te deprinzi să gândești spiritual

Dacă întrebi: „De ce, Dumnezeule, de ce?”, pui întrebarea greșită. Această carte minunată, indispensabilă, te va ajuta să găsești calea spre Dumnezeu...și să te bucuri de viață cum nu ai mai făcut-o niciodată!

Alfa Omega Publishing

ISBN 978-973-1734-21-7